λύτρον ἀπολύτρωμα ἢ ἀπόλυτρα (λυτροφόρον, τὸ ἀφτεῖον ὅπου ἦν ὑδρία· καὶ λυτροφόρος
ὄφεως, ἢ ἡ φερούσα τὸν λέβητα) λυτροφόρος ἡ λυτροφορίν· ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι
λέβητα μεταπεμπτέσθαι ἐκ τῆς κρήνης καὶ τὴν τῆς γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ τοῦτο τῶν ἐγγυάτων γένους
παῖδα ἄρρενα· καὶ αὐτὸς ἐλυτροφόρει· ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀνοίγειν λυτροφορίν καὶ ἐπὶ τὸ
μνῆμα ἐφίσασθαι· τοῦτο δὲ ἦν οὐκ ὑδρίαν ἔχειν· τὰ δὲ ἄλλα ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν ἐπικαφίσιν καλου-
μένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης, ἀλλ' ἡ νῦν ἀντὶ καλλίστου καλεῖται· λουτρὰ καλεῖ τὴν ἀγχίστου λουτρὰ
ὁ τραγικός. (λουτρὰν, λοῦσον ἐπιθυμοῦν. ὅτου Ἀριστοφάνης·) λόφος, ἢ τὸ ἀνάστημα, ἢ περικεφαλαία·
λοφοπολεῖν ἐπινοεῖν· οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιβάλλοντος συνεχῶν ἔνεκεν ἵνα
παχυλοτέρων ὦσιν αἱ τρίχες καὶ ἀβρόχους τοῖς ἀνθρώποις· (λουτρὸν τὸ τῶν περιρραντηρίων ῥυπαρὸν ὕδωρ·)
λόφος ἰσχίων, καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον· λοχαγοῖς στρατηγοῖς, ταξιάρχοις· (λοχεῖος σῖτος, ὁ ἑαυτὸν
ἢ ὁ δι' ἐπορμυρίδων πεπλυμένος· λοχεία, ἡ τῶν τεκουσῶν ἐπιμέλεια, ὡς νοσηλεία ἢ τῶν καμνόν-
των) λοχεῦσι, ἐντοφεῦσι· λοχεύουσαι, φαντάσαι· λόχοι Λακεδαιμονίων· ἢ Ἀριστοφάνης. (θυκυ-
δίδης δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ξ') λόχμη, πλατεῖα σύμφυτος, καὶ λοχμώδης· λοχῶντες, ἐντοφιάζοντες· λυθαζῶν
σκοτεινοῖ, λυθίζει, στρέφει, κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων· λυθιζόμενος, στρεφόμενος, καμπτόμενος· λύγος
δὲ φυτὸν ἰτεώδες × ἢ σημαίνει λυθήσεις φοβεῖ ἢ στρέφεις στρέφειν. σάσας δὲ ἀντὶ τοῦ σοβεῖ ἐλ-
θὼν ἀποστραφῆναι λυθιζόμενος ὥστε μὴ παρέχειν δίκην. τίνει δὲ καὶ τὸ μετατίμησις βασανί-
ζειν λυθίζειν· καὶ διὰ μέσης, ἔνθα οἱ Ἀθηναῖοι τόποι λύγοι καλοῦνται. λυθιομάσιν, συσκιάσομεν· λύγκες,
εἶδος θηρίου ὀξυδερκές· λυθμοί, ὀλολυγμοί· λυθοί, φυτὸν ἰτεώδες· λυθρόν, καλλιστον, ὀλέθριον κακόν,
ἰχῶρ, πυθικὸν ἕλκος· λυθρῶδες, ὄρφνιον ἢ ᾧ συμπεφυρμένον ξύλον οἱ τέκτονες συνάδου-
σας ἁρμονίας· λυδία λίθος, καὶ βάσανος ἡ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα· ἡ δὲ μαθήτρια τὸν σίδηρον
προσάγεται, ἥν καὶ Ἡρακλείδην ὀνομάζουσι· λυδίζειν, λυδοὶ μάθημα τῷ κωμικῷ διεσκευάσθαι-
σαν· λυδοὶ ἐν μεσογυμνασίᾳ παίζειν, ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς τοῦτο τοῖς ὥραις ἀκολασαινόντων·
λύειν τέλη, λυσιτελεῖν· λύτι δὲ χλωρὸν παρθενικόν· λύτρος, φόνος, ἢ ἐκ τοῦ ἁρμοῦ μολυσμὸς
συνισάμενος δι' ἱδρῶτος καὶ κόπου καὶ ἁρμοῦ μετὰ ἰχῶρος· λυκάβιλος, ὄρος τῆς Ἀττικῆς. (λύκαμβις
ἀρχὴ τοῦ πολεμάρχου ψυχρᾶς· ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβει· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀποδοθεὶς καὶ
ἐπικληθεὶς ἀλιτόκας ὑπήγετο) λύκειον, ἐν τοῖς παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίοις τὸ λύκειον. ὁ Θεόπομπος μὲν
Πειρισταῖόν φησιν· φιλόχορος δὲ ἐπὶ Δεινίου Περικλέους φησίν. (λύκειον, ἐν τούτῳ τὰς
στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐποιοῦντο. λύκιος, ἐκ τῆς Λυκίας· Ἀπόλλων δὲ Λύκιος ἐκτεθειμένος) λυ-
κίσχος, δημοσίευμα ἐν τῷ πρὸ πυλῶν κεῖσθαι τὴν λέξιν. δίδυμος δὲ φησι τὰς ὑπὸ λυ-
κῶν κατεσκευασμένας φιάλας τῷ μυσταγωγῷ ὑπὸ ὕστου πεῖσθαι· ἔοικε δὲ ἀγροικόν ὁ ἁρμαμυ-
λικὸς ~~ἐπὶ~~ ὅτι τοῖς τοιούτοις χιμαιρισμοῖς ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων ἐκ ἂν τις εὕροι φιλονόμενον.
μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη Μιλησία, καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν ἁρμαμυ-
κὴ ἡ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἀντὶ τοῦ προβολὴ δύο λυκοσφαγίσι λυκιοσφαγίσι· ἵνα ὥσπερ παρὰ τὸν Δη-
μόδεκα, ὅτου ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ ἁρμοζόμενα· λυκάβας, ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ τελεῖν βάπτε-
σι σκοτεινῷ καὶ ἀδήλῳ· λύκος, ἐστὶν φωνῇ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων· λύκος ἔκλεψεν
παροιμία· λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ὑπειλῆ ἀναβῆναι τὶ βάλανον, κιχανόμενα παραθεῖναι ἐπὶ
ἀυτὸ, ὅταν ἔτι μὴ λάβῃ ὃ προσιέναι κατὰ κενὸν ἀυτὸν χαίνειν φασίν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων
χρημάτων, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης βουκοφοβιάζουσας δ'· λύκος περὶ φρεατας χο-
ρεύων, παροιμία ἐπὶ τῶν ποιούντων ἐπί τι μάθην καὶ ὅτι ἀσφαλὲς περιττὸν ὅταν διψῶν μὴ δυνά-
μενος πεῖν ἐπὶν διώκοντος ἀυτῷ τι τὸ διοπόμενον ἐμπεσὸν εἰς φρεατας· (λυκόποδες ἵπποι
οἱ ἐνέσιοι·) λυκόποδας, Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ τοὺς πρὸς ἵππον ἀφωνιζομένους ἐπὶ ψυλιοφίλῳ
καὶ φευκτίνῳ· ἔλεγον γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ καλτιτίδας στέργειν τοὺς πόλε-
μους καὶ λυκόποδας εἶναι, ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν, ἀπὸ Διὰ ἄνωθεν πρώτης.
Λυκοδικὰς· Ἥρως πρὸς τοῖς Ἀθήνησι δικαστηρίοις τῶν ἐμβόλων μορφὰς ἔχων πρὸς οἷς οἱ ὀμοροκέντλοις
καὶ δέκα συνεστήκασιν. λύκος, δεκάς, παροιμιάζουσι ἐπὶ λύκου· ὁ Ἥρως ἱδρυτὸ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις,
ἵνα πρὸ τοῦ ἐσόδου οἱ συκοφάνται· ἀφώρισο δὲ ἀυτῷ τρία ὠβολοῦ τῆς ἡμέρας. λυκόφρυς, εἶδος τῶν
δέκα ῥητόρων, ὃ παππᾶς λυκόφρυς ἐπορμοθέτησεν. λυκοφιλίου, ὑποπόλιον, ὅτου λιτουργεῖ)
λυκόφως, τὸ περὶ τὴν ἑωθινὴν φῶς. λύλυ, ἁρμά τι παιδίον ἐν ἑορταῖς φερόμενον ἐκ ἡλίου καὶ
δυκῶν κεκοσμημένον· (λύλλος, πυγμὴ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. λυμαντίδαι, καθάρσιοι ἢ
ἐξηγηταὶ) λυμαίνου, φθείρου, βλάπτου· λύμαθλα καθάρματα· ἐπὶ τῆς φαύλης τὶς ἀφορῶσα
ἐκκρίσεως· λύμη, βλάβη, φθορὰ ὕβρις· (λύξ, ἐχὶ λυγμός, καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν) λυ-
πηρόν σαλάκης διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταλιχάζειν δυσχέρειαν λέγεται· λυόμενος, ἀπο-
τὶ τῷ λυθρούμενος καὶ ἀπολύων· ἔθος Πλαταιῶν· λυπρὸν λυπηρὸν (λυσάμενον λυτροσάμε-
νον· λυκάνθρωπα, πανήγυρις ἥρωος ἐν Σάμῳ) λυκάνιδι λύσον τὰς ἀνίας· (ὅτου Ἀριστο-
φάνης) λυκάνθρωπος, Νάυαρχος Λακεδαιμονίων· λυσελᾶ, ἀνήσελα· λύσιμος, ἐνεχυρα τὰ λυ-
τρώσιμα· λύσις, ἀντὶ τοῦ λυσίπους, νόμων β' παρὰ Λάκωσιν ὁ κεκλημένος παρὰ τοῖς πλησίον
θεσμοῖς ἀνειμένον ἀυτὸν μὴ λύσαι, πρὶν ἂν ὁ ὀφλὼν πείσῃ τὸν πλησίον· (λύσιοι θεοί οἱ κα-
θάρσιοι, λυθρικοὶ κακῶν) λυσίμαχος, ὃς μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνη-
μονεύει· Ἀριστείδης ἦν γὰρ τοῦ δήμου· ὃς δὲ Λυκοῦργος μεγαλοψυχότερον ἦν εἰπεῖν· λυσιτελὲς
καὶ λυσιτελῆ, ἢ πρώτη συλλαβὴ μακρά· ἡ μέντοι λυσιτέλεια βραχεῖαν· (λυσιτελὲς τὸ λῦον
εἰς τὰ ἀναλωτὰ ---) λύσιοι τελεταί, αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ φασὶ ἀλόντας ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ
φυγόντας εἰς τροφωνίου κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον βοηθὸν φήσαντος μεθύσκειν ἐπὶ θύμα-
τοῖς τοῖς θρᾳξὶν ἔλυσαν ἀλλήλους καὶ Διονύσου Λύσιον ἱερὸν ἱδρύσαντο· ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός.
ὁ δὲ Ἀριστοφάνης διὰ τὸ λυτροῦσθαι ἐμβάλλειν παρὰ Νάξιον ἀμπελον. λυσιτελεῖ, ὠφελίμων ἢ συμφέ-
ρον· λύσιμα ἐνέχυρα, ὅτων λύσιμα καὶ λυτρώσιμα· λυσόμενος, λυτρωσόμενος· λυτρά, μισθοὶ
ἢ τὰ ἀφαιρούμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ λυτρώσασθαι βαρβάρου ἀνδρός. (λύχνα ἡ δεξιτέρως,
Ι ἢ λυχνία. λυχνοκαλεκτόν, ὄχι λυχνίαν) λύχνον ἐν μεσογυμνασίᾳ ἄθλησις ἐπὶ τῶν ἐν κάρῃ Ι Ἡρόδοτος· λυχνεῖς
ἀνεπιτηδείων τι ποιούντων· λυχνοῦχος φανὸς, λαμπτὴρ (λυχνοῦκον τὸν περιφερῆ φανὸν. ἢ νὴ λυχνεῖος θεὸς ὁ κλη-
ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν ἀυτῷ περιέχειν) φανὸς δὲ ἢ ἐξ ξύλων λαμπὰς· Φιλιππίδης· Ἔφε- λυχνεῖον.
νοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφανῶν δερμάτων λαμπῆρες κεραμέοι διατετρημένοι.
ὅτων ἀριστοφάνης (λυχνοκοῦσαι, λυχνοκαυσοῦσαι, ὅτου Τηλεκλείδης· λύων καὶ σκτεινον-
τες καὶ συλλαβόντες λέγουσιν, ὡς λίαν) λωβᾶται, βλάπτει λυμαίνεται, ὕβρει ἐμ· λωβᾶν, βλάβη
ὕβρις·) λωβητῆρα, ὑβριστήν· λώϊον, βέλτιον (λώϊστος, βέλτιστος) λωτήν, ἱμάτιον· λωτὸς.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/33